

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 63 bis

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 aprilie 1997

SUMAR

Pagina

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

Regulamentul privind autorizarea concentrărilor
economice 1-16

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

REGULAMENTUL privind autorizarea concentrărilor economice*)

Scopul controlului concentrărilor economice de către Consiliul Concurenței este de a veghea împotriva creării de monopoluri sau de agenți economici cu poziție dominantă pe piață, care pot conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia, cu efecte nefavorabile asupra consumatorilor.

Concentrarea economică, conform art. 11 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, denumită în continuare *lege*, realizată prin fuzionare și/sau prin dobândirea controlului, poate fi oportună pentru agenți economici mici, în vederea îmbunătățirii competitivității lor.

În aceste condiții, conform art. 16 din lege, prevederile privind concentrările economice nu se aplică decât dacă, în cadrul acestei operațiuni, agenții economici implicați totalizează o cifră de afaceri care depășește pragul de 10 miliarde lei.**)

Agenții economici implicați în operațiuni de concentrare economică, care depășesc pragul prevăzut la art. 16 alin. (1) din lege, sunt obligați să notifice Consiliului Concurenței intenția de concentrare economică, în vederea analizei compatibilității acesteia cu un mediu concurențial normal.

Atribuțiile Consiliului Concurenței pe linia controlului concentrărilor economice sunt:

a) ia deciziile prevăzute la art. 27 lit. a) din lege, pentru cazurile de încălcare a dispozițiilor art. 13 și ale art. 16 alin. (1) și (2);

b) ia decizii de admitere a concentrărilor economice, conform prevederilor art. 14 din lege.

În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (2) și (3) din lege, Consiliul Concurenței adoptă Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice, care este obligatoriu pentru Consiliul Concurenței, Oficiul Concurenței, agenții economici sau asociațiile de agenți economici, precum și pentru organele administrației publice centrale sau locale, urmărind aplicarea în mod unitar și transparent, în condiții de siguranță juridică, a legii.

Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice cuprinde următoarele părți:

Partea I — Precizări cu privire la concentrările economice;

Partea a II-a — Investigarea operațiunilor de concentrare economică;

Partea a III-a — Instrucțiuni privind notificarea concentrărilor economice;

*) Regulamentul a fost aprobat în Plenul Consiliului Concurenței și a fost pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 34/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 21 martie 1997.

**) Cifra de afaceri valabilă la data aplicării regulamentelor Consiliului Concurenței va putea fi modificată de acesta ori de câte ori este necesar, dar nu la un interval mai mic de 6 luni.

Partea a IV-a — Model de prezentare a notificării unei concentrări economice.

PARTEA I

CAPITOLUL I

Introducere

În lege sunt utilizați termeni cărora Consiliul Concurenței le dă următoarea interpretare:

1. *Concentrarea economică* se referă la măsura în care un număr redus de agenți economici deține o pondere ridicată a activității economice — exprimată prin totalul vânzărilor activelor sau forței de muncă utilizate etc. — pe o anumită piață. Această măsură caracterizează gradul de concentrare economică la un moment dat.

Operațiuni de concentrare economică, în accepțiunea art. 11 alin. (2) din lege, se realizează prin fuzionare sau prin dobândirea controlului.

2. *Fuzionare* este combinarea a doi sau mai mulți agenți economici într-unul singur, cu scopul de a crește eficiența economică și uneori de a evita concurența.

3. *Agenții economici implicați* sunt agenți economici sau persoane fizice, participanți la o operațiune de concentrare economică, a căror cifră de afaceri se ia în calcul și care, în caz de încălcarea a legii, sunt supuși sancțiunilor prevăzute la cap. VI din lege.

4. *Controlul*, în accepțiunea art. 11 alin. (1) din lege, reprezintă dreptul și/sau posibilitatea unor agenți economici sau persoane fizice de a exercita, direct sau indirect, o influență determinantă asupra unor alți agenți economici.

5. *Dobândirea controlului*, în accepțiunea art. 11 alin. (2) lit. b) din lege, reprezintă o formă de realizare a concentrărilor economice prin care agenți economici sau persoane fizice obțin, direct sau indirect, o influență determinantă asupra unuia sau mai multor agenți economici, ori asupra unor părți ale acestora, fie prin luare de participare la capital, fie prin cumpărare de elemente de activ, fie prin instituirea sau întărirea unei situații de dependență economică, prin contracte sau prin alte mijloace.

Elementele conceptului de *dobândire a controlului* sunt: subiectul, obiectul și modalitatea de dobândire a controlului.

6. *Subiectul controlului* (Cine dobândește controlul?)

Controlul poate fi dobândit de către:

- a) un agent economic sau o persoană fizică care controlează deja, singură sau în comun, un alt agent economic (control unic);
- b) doi sau mai mulți agenți economici acționând în comun ori o asociație de agenți economici (control în comun);
- c) două sau mai multe persoane fizice acționând în comun și care controlează deja cel puțin un alt agent economic (control în comun).

7. *Obiectul controlului* (Ce se controlează?)

Controlul se poate exercita asupra:

- a) unuia sau mai multor agenți economici care constituie entități independente (control total);
- b) unor active ale agentului economic (control parțial), cum ar fi:
 - una sau mai multe entități legale separate (filiale etc.);
 - subdiviziuni interne ale agentului economic (de exemplu: o secție sau o unitate);
 - elemente specifice de patrimoniu, cărora li se poate atribui în mod clar o cifră de afaceri pe piață (de exemplu: mărci de fabrică, mărci de producție, licențe).

8. *Modalitatea de dobândire a controlului* (Cum se dobândește controlul?)

Formele uzuale de dobândire a controlului sunt:

- a) luarea de participare la capital prin achiziționare de acțiuni (părți sociale), inclusiv în cadrul procesului de privatizare;
- b) cumpărarea de active;
- c) relațiile de dependență economică.

9. *Situația de dependență economică* poate fi determinată de acorduri foarte importante de livrare pe termen lung sau mediu,

încheiate de furnizori și de clienți, combinate cu legături structurale, care conferă o influență determinantă a furnizorului sau a clientului asupra partenerului.

În aceste condiții, dobândirea controlului se realizează pe baza unui număr de elemente particulare, pe fiecare caz în parte.

10. *Controlul direct* este controlul exercitat de persoane fizice sau de agenți economici, dobândit în mod oficial.

11. *Controlul indirect* se realizează, în cazuri excepționale, atunci când deținătorul oficial al dreptului de control diferă de persoanele fizice sau de agenții economici care dețin puterea reală de exercitare a influenței determinante.

Astfel de situații se pot întâlni atunci când o persoană fizică sau un agent economic aflat în spatele operațiunii folosește o altă persoană sau un alt agent economic (deținătorul oficial al dreptului de control) pentru a-și exercita *de facto* controlul (influența determinantă).

Exercitarea controlului indirect se poate stabili analizând, de exemplu, sursa de finanțare, legături familiale etc.

12. *Societate controlată în comun*, denumită în continuare *societate în comun*, este un agent economic creat sau achiziționat de alți agenți economici care o controlează.

13. *Societate (agent economic, companie) -mamă* este un agent economic care deține acțiuni (părți sociale) la o societate în comun, pe care o controlează fie prin înființarea acesteia, singur sau împreună cu alți investitori, fie ca o urmare a achiziționării de participații la capitalul unui agent economic deja existent.

CAPITOLUL II

Distincția între operațiunile de asociere concentrative și de cooperare, în aplicarea art. 11 alin. (3) din lege

A. Introducere

14. Agenții economici de pe o piață execută operațiuni specifice prin care se asociază, păstrându-și însă caracterul de entități economice independente, în vederea realizării unor obiective comune.

Astfel de operațiuni de asociere îmbracă forme diferite, cum ar fi: coordonarea comportamentului concurențial, crearea de societăți în comun, cooperarea pentru activități specifice (cercetare-dezvoltare, producție, distribuție etc.)

15. Aceste operațiuni de asociere sunt tratate în mod diferit de lege, în funcție de efectul lor asupra mediului concurențial pe piață.

16. Problema esențială în acest context o reprezintă distincția între operațiunile de asociere care au ca efect o concentrare economică — care va fi tratată conform prezentului regulament — și acelea care conduc la coordonarea acțiunilor agenților economici pe piață, ce cad sub incidența art. 5 alin. (1) din lege.

17. Legea face în mod explicit această distincție în art. 11 alin. (3): „Operațiunile de asociere, având ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al agenților economici participanți care rămân independenți, nu constituie concentrare prin dobândirea controlului, chiar când asemenea operațiuni ar consta în crearea de entități economice comune. Dacă entitatea economică comună este o persoană juridică îndeplinind statoric toate funcțiile unei entități economice autonome, fără însă a realiza o coordonare a comportamentului concurențial fie între agenți economici fondatori, fie între ea și aceștia, operațiunea este o concentrare în sensul prevederilor alin. (2) lit. b)“.

18. În acest capitol sunt definite operațiunile de asociere care au ca efect o concentrare economică (operațiuni de asociere concentrative), distingându-le de operațiunile de asociere care dau naștere la societăți în comun de cooperare.

B. Societăți în comun concentrative

19. O operațiune de asociere constituie o concentrare economică în sensul art. 11 alin. (2) din lege, dacă îndeplinește concomitent următoarele condiții:

- a) existența controlului în comun;
- b) autonomia structurală a societății în comun;

c) societatea în comun să nu aibă ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă.

Control în comun

20. O societate în comun cade sub incidența reglementărilor privind concentrările economice, dacă există o dobândire în comun a controlului asupra acesteia de către doi sau mai mulți agenți economici.

Autonomie structurală

21. O societate în comun are autonomie structurală atunci când, în calitate de persoană juridică, îndeplinește statornic toate funcțiile unei entități economice autonome, respectiv are funcționare deplină.

22. O societate în comun are funcționare deplină atunci când dispune de resursele financiare, umane și tehnice necesare desfășurării pe termen îndelungat a tuturor activităților sau funcțiilor îndeplinite în mod normal de oricare alt agent economic care acționează pe piața respectivă.

23. O societate în comun nu va fi considerată cu funcționare deplină în cazul în care preia numai o funcție specifică din afacerile societăților-mamă, fără a avea acces pe piață în nume propriu. Acesta este cazul, de exemplu, al societăților în comun, limitate la cercetare-dezvoltare, producție, distribuție sau de vânzarea produselor societăților-mamă în calitate de agenți de vânzări sau create în vederea participării la o licitație publică.

Atunci când societatea în comun folosește rețeaua de distribuție a uneia sau a mai multora dintre societățile-mamă, care acționează în acest caz ca agenți ai societății în comun, aceasta din urmă se considera că are funcționare deplină.

24. Un aspect suplimentar care se are în vedere la aprecierea caracterului de funcționare deplină a unei societăți în comun este faptul că acea societate în comun își realizează aproape integral vânzările către societățile-mamă sau se aprovizionează aproape în totalitate de la acestea.

Această situație se întâlnește frecvent în perioadele inițiale, de pornire a activității, când societățile în comun își câștigă și își consolidează poziția pe piață.

Stabilirea duratei perioadei inițiale depinde de condițiile specifice de pe piața respectivă, dar nu poate fi mai mare de 3 ani.

Înăuntrul acestei perioade, societatea în comun se consideră că funcționează deplin.

25. În cazul în care vânzările către societățile-mamă se extind pe o perioadă îndelungată, societatea în comun are caracter de funcționare deplină, numai dacă are un rol activ pe piață, adică: (i) proporția vânzărilor către societățile-mamă în producția totală nu este substanțială; (ii) vânzările către societățile-mamă se efectuează în condiții normale de piață.

26. Caracterul de funcționare deplină, în cazul aprovizionării făcute de societatea în comun de la societățile-mamă pe o perioadă îndelungată, se apreciază în funcție de criteriul valorii adăugate produselor implicate.

În cazul în care produselor achiziționate de la societățile-mamă li se adaugă o valoare scăzută în procesul de producție și/sau de comercializare, societatea mixtă nu are funcționare deplină, fiind mai apropiată de un agent de vânzare.

În cazul în care societatea în comun are un rol activ pe piață, respectiv: (i) proporția aprovizionărilor din alte surse decât de la societățile-mamă este substanțială; (ii) are facilitățile necesare (de exemplu, pentru o specializare în activitatea de distribuție: magazine, depozite, mijloace de transport, personal etc.); (iii) cumpărările de la societățile-mamă se fac în condiții normale de piață, ea are funcționare deplină.

27. Un alt aspect suplimentar care se are în vedere la definiția funcționării depline este durata de funcționare, ca regulă generală funcționarea deplină asociindu-se cu o activitate pe termen lung.

Faptul că societățile-mamă asigură societăților în comun toate resursele necesare (financiare, materiale etc.) demonstrează o intenție de activitate pe termen lung. Această constatare va fi întărită, dacă în contractul de societate și în statut se prevede o durată de funcționare suficient de lungă pentru a determina o schimbare de durată în structura agenților economici implicați.

O societate în comun nu va fi considerată ca funcționând deplin, dacă este constituită pentru o perioadă scurtă. Acesta este cazul unei societăți în comun, înființată exclusiv pentru realizarea unui proiect specific și care urmează să-și înceteze activitatea în momentul înfăptuirii acestuia.

C. Elemente relevante pentru aprecierea coordonării comportamentului concurențial al agenților economici implicați

28. În evaluarea riscului de coordonare a comportamentului concurențial al agenților economici implicați — acesta fiind un criteriu major de departajare a societăților în comun de tip concentrativ de cele de tip cooperativ — se va avea în vedere dacă agenții economici implicați sunt concurenți, actuali sau potențiali, pe piața relevantă.

29. Coordonarea comportamentului concurențial al agenților economici independenți este exclusă, dacă societățile-mamă își transferă integral activitățile sau totalitatea activităților dintr-un anumit sector industrial către societatea în comun.

30. Coordonarea poate fi exclusă, dacă societățile-mamă nu sunt active pe piața societăților în comun sau își transferă totalitatea activităților lor pe această piață către societatea în comun.

Situația este valabilă și în cazul în care doar o societate-mamă rămâne activă pe piața societății în comun sau își menține doar o mică parte a activității pe această piață.

31. Spre deosebire de cazul menționat la pct. 30, există o mare probabilitate de coordonare a comportamentului concurențial atunci când două sau mai multe societăți-mamă își păstrează, într-o măsură semnificativă, activitățile pe aceeași piață a produsului cu aceeași societăți în comun, în măsura în care aceste activități se vor desfășura pe aceeași piață geografică.

32. Există probabilitatea coordonării și în cazul în care societățile-mamă sau societatea în comun se specializează pe segmente specifice mai mari ale pieței produsului.

Fac excepție cazurile în care aceste segmente sunt de importanță minoră în comparație cu activitățile de bază ale societăților-mamă sau ale societății în comun și când societățile-mamă au motive obiective să-și rețină anumite activități, cum ar fi cele bazate pe tehnologii proprii. În aceste cazuri, simpla existență a societății în comun nu justifică presupunerea că ar exista o coordonare a comportamentului concurențial în aceste domenii.

33. Atunci când există deja o rețea de legături de cooperare între societățile-mamă pe piața societății în comun, obiectivul sau efectul principal al societății în comun poate fi suplimentarea legăturilor și, astfel, întărirea coordonării existente.

34. În cazul în care societățile-mamă sunt active pe piața din avalul pieței societății în comun, poate apărea o coordonare între acestea, dacă societatea în comun este principalul lor furnizor și dacă la nivelul societăților-mamă se adaugă produselor o valoare nouă, relativ mică; în mod similar, atunci când societățile-mamă sunt active pe piața din amonte a pieței societății în comun, poate apărea coordonarea, dacă principalul lor client este societatea în comun.

35. Dacă două sau mai multe societăți-mamă au activități semnificative pe o piață învecinată pieței societății în comun, care din punct de vedere economic are o importanță semnificativă comparativ cu piața societății în comun, colaborarea în cadrul societății în comun poate conduce la coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă pe piața învecinată. În acest context, o piață învecinată este o piață separată, dar strâns legată de piața societății în comun, ambele piețe având caracteristici comune, incluzând tehnologie, clienți sau concurenți.

36. Atunci când societatea-mamă și societatea în comun sunt active pe piețe geografice diferite, existența coordonării se evaluează în funcție de legăturile dintre piețe și de probabilitatea interacțiunii lor prezente sau viitoare. Evaluarea se va face în mod similar și în cazul în care doar o societate-mamă este prezentă pe piața societății în comun, celelalte societăți-mamă fiind active pe alte piețe geografice.

37. În cazul în care societățile-mamă sunt active pe aceeași piață geografică, care este diferită de cea a societății în comun, există posibilitatea coordonării comportamentului concurențial al societăților-mamă, dacă activitatea societății în comun are o importanță economică deosebită comparativ cu activitățile societăților-mamă pe piața lor și dacă există interacțiune între piața societăților-mamă și piața societății în comun, în prezent sau în viitorul apropiat.

38. Faptul că printr-o societate în comun se realizează coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă nu elimină posibilitatea unei concentrări atunci când elementele de cooperare sunt doar de importanță economică minoră (condiție *de minimis*) în comparație cu ansamblul operațiunii. Totuși un cumul însemnat de elemente minore de coordonare poate conduce la aprecierea că operațiunea în ansamblu este de tip cooperativ.

CAPITOLUL III

Operațiunile de concentrare economică și agenții economici implicați

39. Scopul acestui capitol este să ofere un cadru unitar privind modul în care Consiliul Concurenței aplică prevederile art. 11 alin. (2) din lege, conform căruia o operațiune de concentrare economică are loc atunci când:

- a) doi sau mai mulți agenți economici, anterior independenți, fuzionează;
- b) una sau mai multe persoane care dețin deja controlul cel puțin asupra unui agent economic ori unul sau mai mulți agenți economici dobândesc, direct sau indirect, controlul asupra unuia sau mai multor alți agenți economici ori asupra unor părți ale acestora fie prin luare de participare la capital, fie prin cumpărare de elemente de activ, prin contract sau prin alte mijloace.

A. Fuzionări între agenți economici

40. O fuzionare în înțelesul art. 11 alin. (2) lit. a) din lege poate avea loc prin: fuzionare prin contopire, prin absorbție și *de facto*.

41. Fuzionarea prin contopire are loc, dacă doi sau mai mulți agenți economici independenți se reunesc într-un nou agent economic și încetează să mai existe ca persoane juridice distincte.

42. Absorbția are loc atunci când un agent economic este înglobat de un alt agent economic, acesta din urmă păstrându-și identitatea juridică, în timp ce primul încetează să mai existe ca persoană juridică.

43. Fuzionarea *de facto* este combinarea activităților a doi sau mai mulți agenți economici independenți care, deși își păstrează personalitatea juridică în absența unui act juridic legal, creează un grup care se manifestă concurențial ca o singură entitate economică.

44. Premise de realizare a unei fuzionări *de facto* pot fi:

- a) existența unei conduceri unice, permanente, a entității economice;
- b) compensarea internă a profiturilor și pierderilor între agenții economici din cadrul grupului;
- c) răspunderea comună a agenților economici din cadrul grupului față de terți;
- d) deținerea încrucișată de acțiuni de către agenții economici din cadrul grupului.

45. Agenții economici implicați în cazul fuzionărilor sunt fiecare dintre entitățile care fuzionează.

B. Dobândirea controlului unic și agenții economici implicați

46. Dobândirea controlului unic în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (2) lit. b) din lege conduce la o operațiune de concentrare economică.

47. *Controlul unic* se exercită, de regulă, prin deținerea majorității drepturilor de vot sau prin deținerea unei poziții de „minoritate calificată“.

48. Majoritatea drepturilor de vot este conferită, ca regulă generală, de deținerea majorității capitalului social.

O excepție de la regulă o reprezintă situația în care, datorită unor prevederi particulare din contractele de înființare a societății și din statut (de exemplu: algoritme de calcul al drepturilor de vot), deținerea majorității capitalului nu conferă majoritatea drepturilor de vot.

49. Controlul unic, exercitat de o *minoritate calificată*, poate fi realizat legal sau *de facto*.

a) *Legal* — controlul unic poate fi realizat de către un acționar (asociat) minoritar căruia îi sunt acordate drepturi speciale, cum ar fi:

- acțiuni preferențiale care conduc la dobândirea majorității drepturilor de vot;
- puterea de a stabili strategia comportamentului comercial (cum ar fi: numirea a mai mult de jumătate din numărul membrilor organelor de conducere).

b) *De facto* — controlul unic este dobândit de un acționar (asociat) minoritar, dacă există o probabilitate semnificativă ca acesta să exercite majoritatea voturilor în adunarea acționarilor (asociațiilor) datorită faptului că acțiunile rămase sunt larg răspândite. Într-o asemenea situație, este puțin probabil ca toți acționarii (asociații) mai mici să fie prezenți sau reprezentați la adunarea generală a acționarilor (asociațiilor). Într-un asemenea caz, determinarea existenței controlului unic rezultă din evidența prezenței acționarilor (asociațiilor) la adunările generale din anii anteriori.

Se mai poate dobândi controlul unic, *de facto*, de către un acționar (asociat) minoritar, dacă acesta are dreptul să conducă activitățile agenților economici și să le determine politica comercială.

Agenții economici implicați în dobândirea controlului unic

50. În cazul în care agentul economic este achiziționat în întregime, sunt implicați:

- a) agentul economic achizitor;
- b) agentul economic achiziționat.

51. În situația în care controlul unic este dobândit asupra unei părți (active) dintr-un agent economic, agenți economici implicați sunt:

- a) achizitorul;
- b) partea sau părțile achiziționate.

52. Agenții economici implicați în dobândirea controlului unic al unui agent economic care a fost redus sau mărit anterior sunt:

- a) agentul economic achizitor;
- b) agentul sau agenții economici achiziționați în configurația lor la data operațiunii.

Consiliul Concurenței se bazează pe configurația agenților economici implicați, la data evenimentului care declanșează obligația notificării, respectiv data încheierii acordului de fuzionare, data prezentării ofertei la o licitație publică pentru vânzarea activelor unui agent economic sau data achiziționării pachetului de acțiuni (părți sociale) de control la un agent economic.

53. Agenții economici implicați în dobândirea controlului unic prin intermediul unui membru al unui grup sunt:

- a) agentul economic achiziționat;
- b) membrul grupului achizitor.

În ceea ce privește notificarea, aceasta poate fi făcută de filiala implicată sau de societatea-mamă.

În calculul cifrei de afaceri se va lua cifra de afaceri a agentului economic care urmează a fi achiziționat și cifra de afaceri a grupului.

54. Un caz special de control unic există atunci când în cadrul unei achiziționări a controlului în comun, numai un acționar (asociat) este în stare să se opună prin veto deciziilor strategice în cadrul unui agent economic, dar acest acționar nu are putere proprie să impună astfel de decizii. Această situație se întâmplă fie dacă un acționar (asociat) deține 50% dintr-un agent economic, în timp ce restul de 50% sunt deținute de doi sau mai mulți acționari (asociați) minoritari, fie dacă există un cvorum necesar pentru deciziile strategice, care în fapt conferă un drept de veto numai unui acționar (asociat) minoritar. În aceste situații, un singur acționar (asociat) posedă același nivel de influență ca și cel de care se bucură câțiva acționari (asociați) care controlează împreună, adică posedă puterea de a bloca adoptarea deciziilor strategice. Totuși acest acționar (asociat) nu deține puterile care în mod normal sunt conferite unui agent economic cu control unic, adică puterea de a impune deciziile strategice. Întrucât acest acționar care deține dreptul de veto poate crea aceeași situație de blocaj ca și în cazurile normale de control în comun, el dobândește influență decisivă și, prin urmare, controlul în înțelesul reglementării concentrărilor economice. Întrucât acest acționar (asociat) este singurul agent economic care dobândește controlul, numai acest acționar (asociat) este obligat să întocmească și să depună notificarea operațiunii conform prezentului regulament.

C. Dobândirea controlului în comun și agenții economici implicați

55. Controlul în comun există, dacă doi sau mai mulți acționari (asociați), agenți economici sau persoane fizice ajung la un acord pentru luarea deciziilor importante privind agentul economic controlat, având astfel posibilitatea să exercite o influență determinantă asupra acestuia.

56. *Influență determinantă*, în acest sens, înseamnă, în mod normal, puterea de a bloca acțiunile care determină comportamentul strategic comercial al agentului economic controlat.

Necesitatea unui *acord prealabil* între părți, realizat pe baze legale sau *de facto*, este esențială datorită dificultății realizării unui consens în luarea deciziilor strategice.

57. Controlul în comun exercitat pe baze legale sau *de facto* poate avea forme diverse de realizare: egalitatea în drepturile de vot sau la numirea organelor de control, drepturile de veto, sau chiar în situații rezultând din exercitarea obișnuită a drepturilor de vot.

Egalitatea în drepturile de vot sau la numirea organelor de conducere

58. Cea mai clară formă de control în comun există atunci când agentul economic controlat are numai doi acționari (asociați) care dețin cote egale din capitalul social și își împart în mod egal drepturile de vot.

Egalitatea poate fi realizată, de asemenea, dacă ambii acționari (asociați) au dreptul să numească un număr egal de membri în organele de conducere ale agentului economic controlat.

Drepturile de veto

59. Controlul în comun poate exista, chiar dacă nu există egalitate în privința voturilor sau în reprezentarea în organele de conducere; aceste cazuri de control în comun se exercită când acționarii (asociații) minoritari au drepturi suplimentare de veto care le permit să se opună deciziilor esențiale pentru comportamentul strategic comercial al agentului economic controlat.

60. Dreptul de veto — acela de a bloca o decizie — se prevede, de regulă, în statutul agentului economic controlat sau poate fi conferit prin acordul dintre acționari (asociați). Dreptul de veto poate opera *de facto* și prin intermediul unui cvorum specific cerut pentru deciziile care se iau în adunarea generală sau în alte organe de conducere, în măsura în care acționarii (asociații) sunt reprezentați în acestea. Este posibil ca deciziile strategice să fie supuse aprobării unui organism (de exemplu: un comitet de supraveghere), în care acționarii (asociații) minoritari sunt repre-

zentați și fac parte dintr-un cvorum necesar pentru adoptarea acestor decizii.

61. Se pot acorda drepturi de veto acționarilor (asociaților) minoritari în vederea protejării intereselor lor financiare în societatea comercială (agent economic, companie) controlată. Această protecție normală a drepturilor acționarilor (asociaților) minoritari este legată de decizii esențiale ale societății în comun, cum ar fi: schimbări în statut, creșterea sau micșorarea capitalului social sau lichidarea societății. Drepturile de veto care asigură protecția susmenționată nu conferă acționarilor (asociaților) minoritari controlul în comun în accepțiunea prezentelor precizări.

62. Contrar celor prevăzute la pct. 61, drepturile de veto care asigură exercitarea controlului în comun sunt acelea care privesc deciziile strategice asupra politicii de afaceri cu impact asupra comportamentului pe piață al agentului economic controlat, și anume:

a) *alegerea conducerii și adoptarea bugetului de venituri și cheltuieli*. Drepturile de veto asupra acestor tipuri de decizii cu influență decisivă asupra politicii comerciale a agentului economic controlat conferă în mod firesc controlul în comun;

b) *planul de afaceri*. Dreptul de veto asupra planului de afaceri conferă controlul în comun, numai dacă acesta prevede pe lângă obiectivele agentului economic și măsurile ce vor fi luate pentru atingerea lor. În situația în care planul de afaceri conține doar declarații generale privind obiectivele de afaceri, dreptul de veto nu conferă deținătorului controlul în comun;

c) *investițiile*. Importanța dreptului de veto asupra acestor decizii decurge din: nivelul investițiilor, măsura în care investițiile constituie o caracteristică esențială a pieței pe care acționează agentul economic controlat. În legătură cu primul aspect, dacă nivelul investițiilor este foarte mare, dreptul de veto poate fi considerat mai degrabă ca o protecție normală a intereselor acționarilor (asociaților) minoritari decât ca un drept de veto care conferă puterea de determinare a politicii comerciale a agentului economic controlat. În legătură cu al doilea aspect, politica de investiții a unui agent economic este un element important în aprecierea existenței controlului în comun, în măsura în care pe piața respectivă investițiile joacă un rol semnificativ în comportamentul de piață al unui agent economic;

d) *alte decizii cu impact asupra comportamentului de piață*. Acestea se referă la decizii speciale care sunt importante doar în contextul unei anumite piețe pentru agentul economic controlat, cum ar fi: tehnologia folosită, în măsura în care aceasta reprezintă o caracteristică esențială pentru activitate; noi linii de producție, în condițiile în care agentul economic controlat își desfășoară activitatea pe o piață caracterizată prin produse diferențiate și cu un grad semnificativ de înnoire.

63. Controlul în comun există, chiar dacă acționarii (asociații) nu au făcut uz de influența lor decisivă conferită de dreptul de veto; este suficient să existe unul sau mai multe dintre drepturile de veto privind deciziile strategice menționate.

Exercitarea obișnuită a drepturilor de vot

64. Controlul este exercitat, de regulă, de acționarii (asociații) care dețin împreună majoritatea drepturilor de vot.

Doi sau mai mulți agenți economici acționari (asociați) minoritari la un alt agent economic pot dobândi controlul în comun chiar când aceștia nu au drepturi de veto speciale, atunci când prevăd și pun în aplicare împreună, printr-un acord legal sau *de facto*, mijloacele pentru controlul agentului economic care urmează a fi achiziționat.

În această situație, acționarii (asociații) minoritari vor avea majoritatea drepturilor de vot și vor acționa concertat pentru exercitarea acestora.

65. Mijloacele legale pentru asigurarea exercitării în comun a drepturilor de vot pot fi sub forma:

a) unui agent economic căruia acționarii (asociații) minoritari îi transferă drepturile;

b) unui acord prin care acționarii (asociații) minoritari se angajează ei înșiși să acționeze în același mod (*pooling agreement*).

În mod cu totul excepțional, acțiunea colectivă se poate realiza *de facto* atunci când între acționarii (asociații) minoritari există interese comune puternice care îi determină să nu acționeze unul împotriva altuia în exercitarea drepturilor în legătură cu agentul economic controlat.

66. Probabilitatea existenței unor interese comune puternice apare atunci când:

a) există legături anterioare între acționarii (asociații) minoritari;

b) operațiunea de achiziție a pachetelor de acțiuni (părți sociale) se face în mod concertat;

c) la înființarea unui nou agent economic, societățile-mamă pot acționa în comun și pot dobândi controlul în comun, iar acest lucru este valabil mai ales atunci când ei își aduc o contribuție vitală (tehnologii specifice, know-how, acorduri de livrare etc.), situație în care cooperarea deplină pe bază de acord între acționari (asociați) este necesară. Dacă numărul societăților-mamă este mare, probabilitatea de a exista cooperare deplină (control în comun) este redusă.

67. Atunci când deciziile nu se iau cu o majoritate stabilă — de fiecare dată realizându-se combinații diferite între acționarii (asociații) minoritari —, nu se poate presupune că aceștia controlează în comun agentul economic respectiv.

Alte considerații în legătură cu controlul în comun

68. În cazul în care unul dintre acționari (asociați) deține cunoștințe specifice și experiență în afacerile societății controlate, iar celălalt acționar (asociat) nu are specializarea necesară, acesta din urmă poate juca un rol modest sau chiar inexistent în conducerea curentă, deși prezența lui este motivată de considerente financiare, de strategie pe termen lung, imagine de marcă etc.

Dacă cel de-al doilea acționar (asociat) își menține posibilitatea reală de a contesta deciziile luate de primul acționar (asociat), există control în comun. În caz contrar, controlul este unic.

Agenții economici implicați în cazul dobândirii controlului în comun

69. În cazul dobândirii controlului în comun asupra unui agent economic nou-creat, agenții economici implicați sunt numai agenții economici care dobândesc controlul.

70. În cazul dobândirii controlului în comun asupra unui agent economic existent anterior, precum și în cazul în care în urma operațiunii se realizează o trecere de la control unic la control în comun, agenții economici implicați sunt:

a) agenții economici care dobândesc controlul în comun; și

b) agentul economic achiziționat.

71. În cazul în care doi sau mai mulți agenți economici achiziționează împreună un alt agent economic, cu scopul unic de a împărți patrimoniul dobândit, imediat după încheierea tranzacției, pe baza unui plan preexistent, operațiunea de concentrare se definește astfel:

a) ansamblul tranzacției nu reprezintă o concentrare, întrucât patrimoniul dobândit este controlat în comun, în mod legal, doar temporar, până la împărțirea sa;

b) tranzacția se constituie din mai multe operațiuni de dobândire de control unic de către fiecare agent economic achizitor asupra unei părți din agentul economic achiziționat, pe care o va controla efectiv după împărțire.

Agenții economici implicați sunt fiecare achizitor și partea care o va dobândi după împărțire.

Schimbări în structura controlului și agenții economici implicați

72. Structura acționarilor (asociaților), respectiv identitatea, numărul și ponderea fiecărui acționar (asociat) în capitalul social,

se poate modifica în cursul existenței unei societăți în comun, de regulă prin vânzare-cumpărare de acțiuni (părți sociale):

a) fie între acționarii (asociații) existenți (schimbarea identității acestora și/sau a ponderii lor în capitalul social);

b) fie între acționarii (asociații) existenți și acționarii (asociații) noi [care poate să conducă la reducerea sau majorarea numărului de acționari (asociați) și/sau ponderii acestora în capitalul social].

Schimbarea structurii acționarilor (asociaților) poate avea ca efect modificări calitative ale controlului exercitat asupra societății în comun, astfel:

a) trecerea de la controlul în comun la controlul unic;

b) trecerea de la controlul unic la controlul în comun;

c) menținerea formei de control în comun [dar se schimbă identitatea acționarilor (asociaților) care-l exercită].

În cazul în care operațiunea de schimbare în structura acționarilor (asociaților) conduce la modificări calitative ale controlului exercitat asupra societății în comun, operațiunea constituie o concentrare economică aflată sub controlul Consiliului Concurenței. În consecință, agenții economici implicați sunt acționarii (asociații) achizitori — atât cei existenți cât și cei noi — și societatea în comun în cauză. Acționarii care nu dobândesc controlul în urma operațiunii de schimbare a acționarilor (asociaților) nu sunt agenți economici implicați.

Dobândirea controlului de către o societate mixtă și agenții economici implicați

73. În tranzacțiile în care o societate în comun dobândește controlul unui agent economic, se pune problema dacă, din punctul de vedere al achizitorului, societatea în comun este singurul agent economic implicat, sau dacă fiecare dintre agenții economici care o controlează (societăți-mamă) sunt considerați, individual, drept agenți economici implicați.

Agenții economici implicați sunt, de regulă, agentul economic achiziționat și societatea în comun achizitoare, dacă aceasta din urmă îndeplinește condiția de funcționare deplină, respectiv are resurse financiare și de altă natură pentru a desfășura activitățile de afaceri pe o perioadă îndelungată și operează deja pe piață.

74. Ca excepție, se consideră agenți economici implicați societatea achiziționată și agenții economici — societatea-mamă — care controlează societatea în comun achiziționată și societatea în comun achizitoare, dacă se întâlnesc următoarele situații:

a) societatea în comun este creată de către doi sau mai mulți agenți economici (societăți-mamă) în scopul achiziționării unui agent economic, ca o societate „fantomă“ (are o cifră de afaceri nesemnificativă, nu a început să funcționeze efectiv etc.);

b) societatea în comun existentă nu are caracter de funcționare deplină;

c) societatea în comun este o asociație de agenți economici fără un scop clar definit sau cu un caracter de cooperare.

75. Alte elemente care conduc la identificarea unor situații de excepție, în care societățile-mamă ale societății în comun sunt adevărații participanți la concentrare:

a) societățile-mamă ale societății în comun se implică în mod semnificativ în operațiunea de achiziționare (organizarea și finanțarea acesteia);

b) achiziția conduce la diversificarea substanțială în natura activităților societății în comun, așa cum se întâmplă când aceasta din urmă și agentul economic achiziționat acționează pe piețe diferite.

Leșirea din fuziune, dezmembrarea agenților economici și agenții economici implicați

76. Atunci când doi agenți economici fuzionează sau înființează o societate în comun și ulterior ies din fuziune sau desființează societatea în comun, patrimoniul este împărțit între ei în mod diferit față de configurația inițială, iar separarea cuprinde două operațiuni:

a) o achiziționare de către agentul economic A a diverselor active (unele dintre cele deținute anterior de el însuși, unele

deținute anterior de agentul economic B și unele active dobândite în comun de către entitatea economică rezultată din fuziune);

b) o achiziționare similară pentru agentul economic B.

77. Pentru ieșirile din fuziune, agenții economici implicați sunt, pentru fiecare operațiune, agenții economici participanți inițial la fuziune, luându-se în calcul patrimoniul pe care fiecare dintre acești agenți economici îl achiziționează.

Pentru dezmembrarea unei societăți în comun, agenții economici implicați sunt — pentru fiecare operațiune — partenerii inițiali în societatea în comun, fiecare în calitate de achizitor, luându-se în calcul și acea parte din societatea în comun achiziționată de fiecare dintre partenerii inițiali.

Agenții economici implicați în schimbul de active

78. Tranzacțiile prin care doi sau mai mulți agenți economici schimbă între ei elemente din patrimoniul propriu sunt agenți economici implicați în schimbul de active.

Chiar dacă aceste transferuri de active sunt convenite printr-un singur contract sau au loc simultan, se consideră că schimbul se compune din două operațiuni de achiziție de active distincte.

Prin urmare, părțile implicate pentru fiecare transfer de active vor fi agentul economic achizitor și activele dobândite.

Achiziționarea controlului de către un agent economic cu capital de stat și agenții economici implicați

79. În cazul în care are loc o fuziune sau o achiziționare a controlului între doi agenți economici cu capital de stat, operațiunea se apreciază astfel:

a) restructurare internă, dacă cei doi agenți economici au fost anterior părți ale aceluiași agent economic cu capital de stat;

b) concentrare economică, dacă cei doi agenți economici au fost anterior părți ale unor agenți economici cu capital de stat diferiți, cu putere independentă de decizie, aceștia fiind agenți economici implicați.

Achiziționarea controlului de către persoane fizice și agenți economici implicați

80. Art. 11 alin. (2) lit. b) din lege prevede că o concentrare economică are loc, între altele, atunci când una sau mai multe persoane fizice care controlează deja cel puțin un agent economic dobândesc, direct sau indirect, controlul integral sau parțial asupra unuia sau mai multor agenți economici.

Acest text arată că achiziționările de control de către persoane fizice vor determina o schimbare de lungă durată în structura agenților economici implicați, numai dacă respectivele persoane fizice desfășoară activități economice proprii.

81. Agenții economici implicați sunt agentul economic care urmează a fi achiziționat și achizitorul individual (cifra de afaceri a agentului economic/agenților economici controlați de către această persoană fizică trebuie să fie inclusă la calculul cifrei de afaceri).

D. Excepții în baza prevederilor Legii concurenței cu privire la concentrările economice

82. Art. 12 din lege stabilește trei situații de exceptare, în care achiziționarea controlului nu constituie o concentrare economică:

83. Dobândirea și exercitarea controlului de către un lichidator, desemnat prin hotărâre judecătorească, sau de către o altă persoană mandatată de autoritatea publică pentru îndeplinirea unor proceduri de încetare de plăți, redresare, concordat, lichidare judiciară, urmărire silită sau altă procedură similară.

84. Achiziționarea și deținerea cu titlu temporar de participări la un agent economic, de către societăți bancare, instituții de credit sau financiare, societăți financiare (de investiții, de administrare de investiții, de intermediere de valori mobiliare) sau de către societăți de asigurare, a căror activitate normală include tranzacții și negocieri de titluri pe cont propriu sau pe contul terților, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) achiziționarea titlurilor de participare este făcută în vederea revânzării lor;

b) agentul economic achizitor să nu exercite drepturile de vot aferente acestor participări, în scopul determinării comportamentului concurențial al respectivului agent economic, ci să le exercite numai în vederea pregătirii și vânzării totale sau parțiale a respectivelor titluri de participare;

c) agentul economic achizitor poate dispune de mijloacele sale de control pe durata unui an de la data achiziționării, perioadă în care trebuie să-și vândă titlurile de valoare deținute, respectiv să-și reducă participarea cel puțin la un nivel care să nu-i confere controlul asupra agentului economic în cauză.

Atunci când o societate bancară sau un grup de societăți bancare achiziționează controlul asupra unui agent economic, prin preluarea datoriilor acestuia, în scopul redresării economice și revânzării ulterioare, operațiunea constituie concentrare economică.

În acest caz, agenții economici implicați sunt societățile bancare care achiziționează controlul și agentul economic achiziționat.

85. Dobândirea controlului de către persoanele sau agenții economici menționați la art. 11 alin. (2) lit. b) din lege, cu condiția ca drepturile de vot aferente participării deținute să nu fie exercitate, mai ales la numirea de membri în organele de administrare, conducere executivă, supraveghere și control ale agentului economic la care deținea participarea, decât în scopul salvagădării valorii integrale a plasamentului respectiv, și nu pentru a determina direct sau indirect comportamentul concurențial al agentului economic controlat.

86. La cerere, Consiliul Concurenței poate prelungi termenul de un an, dacă solicitantul prezintă motivația că vânzarea participării achiziționate nu a fost în mod rezonabil posibilă în decurs de un an de la data achiziționării.

CAPITOLUL IV

Evaluarea restricționărilor auxiliare, legate de implementarea concentrărilor economice

87. În spiritul prevederilor din lege cu privire la concentrări, Consiliul Concurenței va aplica principiul prin care prezentele precizări se aplică și în situația în care agenții economici implicați în concentrarea economică notificată acceptă restricționări direct legate de concentrare și necesare pentru implementarea acesteia.

Aceste restricționări sunt denumite în continuare *restricționări auxiliare* și vor fi examinate împreună cu concentrarea economică și în legătură cu aceasta.

Într-un alt context economic sau dacă ar fi evaluate separat, aceste restricționări ar fi considerate practici anticoncurențiale, fiind supuse prevederilor art. 5 alin. (1) și (6) din lege și reglementărilor elaborate în aplicarea acestora.

Prin precizările din acest capitol, Consiliul Concurenței stabilește interpretarea pe care o dă noțiunii de „restricționări direct legate de concentrare și necesare pentru implementarea acesteia”, prevăzute la alin. 1.

Principiile evaluării restricționărilor auxiliare

88. Restricționările auxiliare avute în vedere sunt cele convenite între părțile la concentrare, care limitează propria lor libertate de acțiune pe piață, și nu restricționările în detrimentul terților. Dacă restricționările examinate sunt consecința inevitabilă a concentrării economice, ele trebuie examinate împreună cu concentrarea economică care le generează, în baza prevederilor din lege privind concentrările economice și a prezentelor precizări.

O primă condiție ca restricționările analizate să fie auxiliare concentrării economice este ca acestea să fie direct legate de concentrarea economică, adică să fie subordonate ca importanță obiectivului principal al concentrării. Ele trebuie să fie de același fel (natură) cu restricționările care rezultă din însăși concentrarea în cauză.

89. Din categoria restricționărilor auxiliare concentrării economice se exclud:

a) restricționările substanțiale, convenite prin contract ca elemente care constituie concentrarea, cum sunt cele care stabilesc

legătura economică dintre părțile independente anterior sau cele de organizare a controlului în comun a doi agenți economici asupra altui agent economic;

b) aranjamentele contractuale legate de etapele implementării unei concentrări înainte de instituirea controlului în accepțiunea prezentului regulament, respectiv înainte ca operațiunea de concentrare să îndeplinească pragul valoric prevăzut de lege;

c) restricționările suplimentare convenite în același timp cu concentrarea economică, care nu au legătură directă cu concentrarea. Nu este suficient ca restricționările suplimentare să existe în același context cu concentrarea economică, pentru a li se aplica prevederile prezentului regulament.

90. Atât timp cât nu este îndeplinită condiția pragului valoric stabilit de lege pentru controlul concentrărilor economice, pentru concentrările din etapele intermediare anterioare se aplică prevederile art. 5 și 6 din lege și precizările pentru aplicarea acestora.

O a doua condiție ca restricționările analizate să fie auxiliare concentrării economice este ca acestea să fie necesare pentru implementarea concentrării, ceea ce înseamnă că, în absența lor, concentrarea nu poate fi realizată sau poate fi aplicată în condiții mai nesigure, cu costuri substanțial ridicate, după o perioadă apreciabil mai lungă sau cu posibilitate de succes considerabil mai mică.

În privința necesității restricționării, este util și necesar să se țină seama nu numai de natura restricționării, ci și — în mod egal — să se asigure că durata și subiectul restricționării nu depășesc cerințele aplicării concentrării. Dacă pentru atingerea scopului legitim propus sunt disponibile alte soluții pentru concentrarea economică, agenții economici implicați trebuie să aleagă soluția care, în mod obiectiv, este cea mai puțin restrictivă pentru concurență.

91. Aceste principii vor sta la baza poziției care va fi adoptată de Consiliul Concurenței față de restricționările auxiliare cele mai obișnuite în legătură cu: transferul integral sau parțial al unui agent economic către agentul economic achizitor, divizarea unui agent economic sau a patrimoniului acestuia, ca urmare a achiziționării controlului în comun de către mai mulți agenți economici, sau în legătură cu crearea de societăți în comun concentrative.

Evaluarea restricționărilor auxiliare obișnuite în cazurile de transfer al unui agent economic

Clauze de nonconurență

92. Asemenea restricționări auxiliare, care îndeplinesc criteriile stabilite, sunt interdicțiile contractuale privind concurența, care sunt impuse vânzătorului în contextul concentrării economice realizate prin achiziționarea unui agent economic sau a unei părți a acestuia.

Astfel de interdicții garantează transferul către achizitor al valorii complete a activelor cumpărate, care includ, în general, atât active corporale, cât și active necorporale, cum ar fi: experiența acumulată de vânzător sau know-how al acestuia.

Restricționările auxiliare nu numai că sunt în legătură directă cu concentrarea economică, dar sunt și necesare pentru realizarea concentrării, deoarece, în absența acestora, ar exista motive rezonabile ca vânzarea agentului economic sau a unei părți din acesta să nu poată fi îndeplinită în mod satisfăcător. În vederea preluării și utilizării complete a unui anumit patrimoniu transferat, achizitorul trebuie să fie capabil să beneficieze, într-o anumită măsură, de protecție împotriva acțiunilor concurențiale ale vânzătorului, în vederea câștigării încrederii clienților și pentru asimilarea și exploatarea tehnologiei și/sau a know-how.

Asemenea protecție, în general, nu este considerată ca necesară atunci când transferul *de facto* este limitat la elemente fizice de patrimoniu (cum ar fi terenul, construcțiile sau echipamentele) sau la dreptul de proprietate industrială și comercială exclusivă, întrucât deținătorii acestora pot întreprinde imediat

acțiuni împotriva încălcării prin transfer a unor asemenea drepturi obținute.

O astfel de interdicție a concurenței este justificată totuși prin obiectivul legitim presupus de realizarea concentrării economice, dacă durata ei, spațiul geografic de aplicare, subiectul material și persoanele implicate nu depășesc ceea ce este necesar, în mod rezonabil, pentru îndeplinirea concentrării.

93. Cu privire la durata acceptabilă a interdicției concurenței, o perioadă de 5 ani este recunoscută drept corespunzătoare atunci când transferul include tehnologia și know-how al unui agent economic, iar o perioadă de 2 ani este recunoscută drept corespunzătoare atunci când transferul include numai know-how. Acestea nu sunt totuși reguli absolute. Interdicția pe o perioadă mai îndelungată poate fi acceptată în împrejurări specifice, atunci când, de exemplu, părțile pot demonstra că fidelitatea clienților va persista pe o perioadă mai lungă de 2 ani sau că ciclul de viață economică a produselor implicate este mai lung de 5 ani și trebuie luat în considerare la transferul de know-how.

94. Aria geografică în clauza de nonconurență trebuie să fie limitată la aria pe care vânzătorul a stabilit-o pentru produsele sau serviciile respective înainte de transfer.

Nu apare necesar în mod obiectiv ca achizitorul să fie protejat de concurența vânzătorului în teritoriile în care acesta nu a pătruns anterior transferului.

95. Clauza de nonconurență trebuie limitată la produse și servicii care formează activitatea economică a agentului economic implicat în achiziționare. În particular, în cazul unui transfer parțial de patrimoniu, nu este justificat ca achizitorul să fie protejat de concurența vânzătorului pentru produsele sau serviciile care constituie activități reținute de vânzător după transfer.

Nici o protecție a vânzătorului nu constituie o restricționare auxiliară și, prin urmare, aceasta trebuie examinată în baza art. 5 și 6 din lege.

Licențierea drepturilor de proprietate industrială și comercială și a know-how

96. Realizarea transferului unui agent economic sau al unei părți a unui agent economic include, în general, transferul către achizitor al patrimoniului în vederea exploatării depline a acestuia, în acest scop transferându-se și drepturile de proprietate industrială și comercială sau de know-how. Vânzătorul poate rămâne proprietarul acestor drepturi, în vederea exploatării acestora pentru alte activități decât cele transferate. În aceste cazuri, mijloacele uzuale care conferă achizitorului garanția folosirii depline a patrimoniului transferat sunt încheierea de acorduri de licențiere a mărcilor (patentelor) și/sau a know-how.

97. Licențierea simplă sau exclusivă a patentelor, a drepturilor similare și a know-how, precum și contractele pentru acordarea acestor licențe pot fi acceptate ca necesare pentru îndeplinirea tranzacției. Acestea pot fi limitate la anumite domenii de utilizare, în măsura în care corespund activităților agentului economic transferat. În mod normal, nu va fi necesar ca asemenea licențe să includă limitări teritoriale pentru fabricare.

98. Licențele pot fi acordate pe întreaga durată de existență a patentelor sau a drepturilor similare ori pe durata de viață economică normală a know-how. Întrucât astfel de licențe sunt echivalente, din punct de vedere economic, cu un transfer parțial de drepturi, ele nu trebuie limitate în timp.

99. Restricționările prin acordurile de licență, altele decât cele prevăzute mai sus, sunt în afara prezentului regulament și trebuie examinate în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) și (3) din lege, respectiv pe baza cererii individuale de exceptare sau pe baza notificării, prin acordarea beneficiului exceptării pe categorii pentru acorduri de licențiere a patentelor și/sau a know-how de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din lege.

Acorduri de cumpărare și livrare

100. În multe cazuri, transferul unui agent economic sau al unei părți din acesta poate implica întreruperea relațiilor tradiționale ale aprovizionării și livrării interne, care rezultă din integrarea anterioară a activităților în cadrul entității economice a vânzătorului.

Pentru a face posibilă divizarea unității economice a vânzătorului și transferul parțial al patrimoniului către achizitor în condiții rezonabile, este necesar adesea să se mențină legături între vânzător și achizitor, cel puțin pentru o perioadă de tranziție. Acest obiectiv este realizat în mod normal prin încheierea de acorduri de cumpărare și livrare între vânzător și achizitor. Ținând seama de situația rezultată din divizarea entității economice a vânzătorului, obligațiile care pot conduce la restricționări ale concurenței pot fi recunoscute ca restricționări auxiliare. Ele pot fi în favoarea vânzătorului sau a achizitorului.

101. Scopul legitim al unor astfel de obligații poate fi asigurarea continuității livrării către una sau alta dintre părți a produselor necesare pentru activitățile reținute (pentru vânzător) sau preluate (pentru achizitor). Există deci motive de recunoaștere, pentru o perioadă de tranziție, a necesității de îndeplinire a obligațiilor de livrare în scopul garantării cantităților livrate anterior în cadrul întreprinderii integrate a vânzătorului sau pentru a face posibilă ajustarea lor în conformitate cu dezvoltarea pieței.

Scopul lor poate fi, de asemenea, să prevadă continuitatea folosirii canalelor de distribuție de către una sau alta dintre părți, așa cum erau asigurate anterior în cadrul entității economice unice.

Pentru același motiv, prevederea obligațiilor pentru cantități convenite, care pot fi modificate în baza unei clauze de variație, poate fi recunoscută ca necesară.

102. Nu poate exista o justificare generală pentru obligațiile de cumpărare sau de vânzare exclusivă.

În afara unor circumstanțe excepționale, ca de exemplu cele rezultate din absența unei piețe sau din specificitatea produselor, o astfel de exclusivitate nu este necesară în mod obiectiv pentru a permite implementarea unei concentrări sub forma transferului unui agent economic sau al unei părți a unui agent economic.

În orice eventualitate, agenții economici implicați sunt obligați să ia în considerare, dacă nu există o altă soluție pentru atingerea scopului urmărit, acordurile pentru cantități convenite, care sunt mai puțin restrictive pentru concurență decât exclusivitatea.

103. În ceea ce privește durata obligațiilor de aprovizionare și livrare, aceasta trebuie limitată la perioada necesară pentru încetarea relațiilor de dependență. Durata unei astfel de perioade trebuie justificată obiectiv.

Evaluarea restricționărilor auxiliare în cazul achiziționării în comun

104. Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice se aplică și acordurilor al căror scop unic este împărțirea patrimoniului imediat după achiziționare.

Este cazul în care doi sau mai mulți agenți economici convin să achiziționeze în comun un agent economic, în special pe calea licitațiilor publice sau a concursului de oferte, dacă obiectul acordului este împărțirea imediată, între agenții economici achizitori, a agentului economic sau a patrimoniului achiziționat. În acest scop, un acord pentru prezentarea unei oferte comune a agenților economici implicați în achiziționarea controlului în comun și pentru abținerea de la prezentarea de oferte separate, concurențiale, pentru achiziționarea agentului economic respectiv, poate fi considerat ca o restricționare auxiliară.

105. Restricționările limitate la punerea în aplicare a divizării patrimoniului achiziționat și controlat în comun trebuie considerate în legătură directă și ca necesare implementării concentrărilor economice realizate de fiecare agent economic implicat prin preluarea părții corespunzătoare din agentul economic sau din patrimoniul împărțit. Aceste restricționări sunt cuprinse în acordul dintre părți

pentru achiziționarea controlului în comun al agentului economic în cauză, în vederea împărțirii între ei a patrimoniului agentului economic achiziționat, respectiv a facilităților de producție, a rețelelor de distribuție și a mărcilor de comerț ale acestuia.

Realizarea acestei împărțiri nu poate să conducă, în nici o circumstanță, la coordonarea comportamentului de piață viitor al agenților economici achizitori.

În măsura în care o astfel de divizare implică dezmembrarea entității economice existente anterior, aranjamentele care o fac posibilă în condiții rezonabile, respectiv cât mai repede posibil după achiziționarea controlului în comun, sunt considerate restricționări auxiliare.

Evaluarea restricționărilor auxiliare în cazul societăților în comun concentrative

106. Evaluarea trebuie să ia în considerare particularitățile societăților în comun concentrative, care constau în crearea unei entități economice autonome care exercită pe termen lung toate funcțiile unui agent economic și absența coordonării comportamentului concurențial între societățile-mamă și între acestea și societatea în comun.

Aceste condiții implică, în principiu, retragerea societăților-mamă de pe piața desemnată pentru societatea în comun și, prin aceasta, dispariția lor în calitate de concurenți actuali sau potențiali ai noii entități.

Obligații de nonconcurență

107. În măsura în care interdicția pentru societățile-mamă care concurează cu societatea în comun are ca scop retragerea reală pe termen lung a societăților-mamă de pe piața desemnată pentru societatea în comun, aceasta va fi recunoscută ca o restricționare auxiliară concentrării.

Licențierea drepturilor de proprietate industrială și comercială și a know-how

108. Crearea unei noi societăți în comun concentrative implică în mod obișnuit transferul tehnologiei necesare pentru desfășurarea activității stabilite, sub forma transferului patentelor și al know-how respectiv. Atunci când societățile-mamă intenționează totuși să rețină drepturile asupra tehnologiei, în special în scopul exploatarea ei în alte domenii de utilizare, transferul tehnologiei și/sau al know-how către societatea în comun poate fi făcut pe calea licențierilor.

Astfel de licențe pot fi exclusive, fără a fi limitate ca durată sau teritoriu, pentru a servi numai ca înlocuitor al transferului drepturilor de proprietate. Ele trebuie considerate, prin urmare, necesare pentru implementarea concentrării, constituind o restricționare auxiliară.

Obligații de cumpărare și livrare

109. Dacă societățile-mamă rămân prezente pe piața din amonte sau din aval față de piața societății în comun, orice acorduri de cumpărare sau livrare trebuie examinate în conformitate cu principiile aplicabile în cazul transferului unui agent economic.

PARTEA a II-a

Investigarea operațiunilor de concentrare economică

CAPITOLUL I

Investigarea și emiterea deciziilor finale**1. Procedura de investigare și de audiere**

1.1. Consiliul Concurenței, respectiv Oficiul Concurenței, poate porni investigații:

a) din oficiu;

b) la primirea unei cereri sau plângeri privind încălcarea prevederilor art. 13 și/sau ale art. 16 din lege;

c) în condițiile pct. 9.1. lit. c) din Instrucțiunile privind notificarea concentrărilor economice.

Pornirea unei investigații, în condițiile pct. 1.1. lit. a) și b), este dispusă de către președintele Consiliului Concurenței, respectiv de șeful Oficiului Concurenței, iar în condițiile pct. 1.1. lit. c), de către președintele Consiliului Concurenței. Prin decizia de deschidere a unei investigații, Consiliul Concurenței va hotărî desfășurarea investigației de către Consiliul Concurenței sau va hotărî asupra urmării aplicării efective a deciziilor sale de către Oficiul Concurenței.

1.2. Investigația va fi condusă de către un raportor desemnat de președintele Consiliului Concurenței, respectiv de șeful Oficiului Concurenței.

1.3. Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație, propune președintelui Consiliului Concurenței, respectiv șefului Oficiului Concurenței, dispunerea măsurilor care sunt de competența acestora și este răspunzător pentru întocmirea raportului asupra investigației, comunicarea lui părților în cauză, primirea observațiilor și prezentarea raportului în plenum Consiliului Concurenței.

1.4. Orice procedură de investigare necesită audierea agenților economici participanți la concentrarea economică, inclusiv a celui care vinde și a agentului economic care face obiectul achiziționării. Audierea este dispusă de președintele Consiliului Concurenței, respectiv de șeful Oficiului Concurenței. Aceștia pot admite și audierea, la cerere, a oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevăratelor condiții în care urmează a se realiza concentrarea economică investigată (cum ar fi: furnizori, agenți economici concurenți, clienți, membri ai organelor de administrație sau de conducere ale părților implicate sau reprezentanți ai salariaților agenților economici implicați).

1.5. Cu minimum 30 de zile înainte de data fixată de Consiliul Concurenței pentru audiere, o copie de pe raportul asupra investigației va fi transmisă pentru luare la cunoștință:

a) părților participante la concentrarea economică, a căror audiere a fost dispusă;

b) persoanelor și agenților economici a căror audiere a fost admisă la cererea acestora și dacă președintele Consiliului Concurenței apreciază că este util în interesul cauzei.

În adresa de remitere a copiei de pe raportul de investigație, Consiliul Concurenței va indica termenul până la care părțile respective vor putea prezenta observațiile lor.

În comentariile lor scrise, părțile sus-menționate pot expune toate aspectele semnificative pentru cazul investigat și pot atașa orice document relevant, ca dovadă a faptelor susținute.

1.6. Persoanele fizice și juridice a căror audiere a fost dispusă, respectiv admisă, vor fi citite pentru audiere la data stabilită de Consiliul Concurenței, precizându-se ora și locul de desfășurare.

Neprezentarea la audiere, precum și refuzul de a face depoziții nu constituie impedimente pentru continuarea procedurii de finalizare a investigației.

1.7. Audierile vor fi făcute în plenum Consiliului Concurenței, după prezentarea de către raportor a raportului asupra operațiunii de concentrare economică investigată, completat cu eventualele observații ale părților. Audierile vor fi făcute separat sau, după caz, în prezența altor persoane citate, în care caz se va acorda atenția cuvenită intereselor legitime ale agenților economici implicați, pentru păstrarea secretelor lor de afaceri. Depozițiile făcute de fiecare persoană audiată vor fi consemnate în scris și semnate de persoana respectivă sau vor fi înregistrate pe bandă magnetică.

1.8. Președintele Consiliului Concurenței poate permite părților în cauză consultarea dosarului la secretariatul Consiliului Concurenței și obținerea, contra cost, de copii și extrase de pe actele procedurii de investigație.

Documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei, care prezintă caracter de secret de stat ori sunt confidențiale, nu sunt accesibile pentru consultare ori pentru obținerea de copii sau de extrase decât prin decizia președintelui Consiliului Concurenței.

Dispozițiile de mai sus, referitoare la consultarea dosarului, sunt aplicabile asociațiilor și directorilor executivi ai entităților economice participante la concentrare, în măsura în care aceștia justifică în cauză un interes legitim.

2. Realizarea concentrărilor economice

2.1. Până la luarea de către Consiliul Concurenței a unei decizii cu privire la concentrarea economică notificată, agenții economici implicați pot lua numai acele măsuri legate de concentrare, care nu sunt ireversibile și nu modifică definitiv structura pieței.

2.2. Concentrările economice vor putea fi aplicate numai în următoarele situații:

a) la primirea de către părțile notificatoare a deciziei de admitere, respectiv a deciziei de neobiecțiune, emisă de Consiliul Concurenței în condițiile pct. 9.1. lit. a) și b) din Instrucțiunile privind notificarea concentrărilor economice;

b) în condițiile pct. 9.3. din Instrucțiunile privind notificarea concentrărilor economice;

c) la primirea deciziei în condițiile pct. 3.1. lit. b) și c).

2.3. Prevederile prezentului articol nu vor împiedica desfășurarea unei licitații publice sau achiziționarea controlului pe bază de ofertă publică în condițiile notificării în prealabil la Consiliul Concurenței, cu condiția ca drepturile de vot aferente participării obținute să nu fie exercitate, mai ales la numirea de membri în organele de administrare, conducere executivă, supraveghere și control ale agentului economic la care dețin controlul, decât în scopul salvării valorii integrale a acestei investiții, iar nu pentru a determina direct sau indirect comportamentul concurențial al agentului economic controlat. Concentrarea economică devine efectivă în acest caz numai după primirea deciziei finale de autorizare emise de Consiliul Concurenței.

3. Deciziile finale emise de Consiliul Concurenței în urma investigațiilor concentrărilor economice notificate

3.1. În termen de maximum 5 luni de la data la care notificarea unei operațiuni a devenit efectivă, iar pentru operațiunea respectivă de concentrare economică s-a emis o decizie de deschidere a investigației (conform pct. 9.1. lit. c) din Instrucțiunile privind notificarea concentrărilor economice), după încheierea investigației, după audierea părților și după evaluarea operațiunii, Consiliul Concurenței va emite decizia finală, după cum urmează:

a) decizie de refuz, dacă prin operațiunea respectivă de concentrare economică se creează sau se consolidează o poziție dominantă care conduce sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia;

b) decizie de autorizare, dacă prin operațiunea respectivă de concentrare economică nu se creează și nici nu se consolidează o poziție dominantă care conduce sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia;

c) decizie de autorizare condiționată, prin care se stabilesc obligațiile și/sau condițiile ce trebuie îndeplinite pentru autorizarea operațiunii de concentrare economică în cauză, dacă operațiunea respectivă, cu unele modificări, ar putea fi compatibilă cu un mediu concurențial normal.

Deciziile luate în acest caz vor avea la bază și analiza restricționărilor auxiliare, care pot afecta mediul concurențial, dar care sunt legate direct și sunt necesare pentru aplicarea concentrării.

Deciziile emise de Consiliul Concurenței pot fi revocate și concentrarea economică se suspendă automat, în situația în care părțile implicate în concentrarea economică nu își îndeplinesc obligațiile asumate — menționate în decizia de autorizare condiționată — de modificare a planului inițial al concentrării.

3.2. Secretariatul Consiliului Concurenței va comunica, în scris, părților care au înaintat notificarea, decizia finală luată în condițiile pct. 3.1. lit. a), b) sau c).

3.3. În cazul în care Consiliul Concurenței nu a luat nici o decizie în condițiile pct. 3.1., operațiunea de concentrare economică notificată va putea avea loc, dreptul Consiliului Concurenței de a porni o investigație și de a lua o decizie, dacă și atunci când consideră necesar, rămânând rezervat.

3.4. Deciziile emise conform pct. 9.1. din Instrucțiunile privind notificarea concentrărilor economice și pct. 3.1. de mai sus pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la data comunicării către părți. Președintele instanței poate ordona, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate.

3.5. Decizia emisă cu privire la operațiunea de concentrare în care este implicată o regie autonomă va fi notificată și ministrului de resort. În termen de 30 de zile de la notificarea deciziei, Guvernul, la propunerea ministrului de resort, poate lua, pe răspunderea sa, o decizie diferită de cea a Consiliului Concurenței, pentru rațiuni de interes public general. Decizia este executorie și va fi publicată, împreună cu decizia Consiliului Concurenței, în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL II

Sanctiuni

4. Sanctiuni

4.1. Constituie contravenții și sunt sancționate, potrivit art. 55 din lege, cu amendă de la 2 milioane la 100 milioane lei, următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

a) omisiunea notificării unei concentrări economice care depășește pragul valoric prevăzut de lege;

b) furnizarea de informații inexacte sau incomplete prin notificarea concentrării economice.

4.2. Următoarele contravenții se sancționează, potrivit art. 56 din lege, cu amendă de la 5 milioane lei la 250 milioane lei, iar pentru agenții economici cu o cifră de afaceri de peste 2,5 miliarde lei, cu amendă în sumă de până la 10% din cifra de afaceri:

a) realizarea de concentrări economice care, având ca efect crearea sau consolidarea unei poziții dominante, conduc sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia;

b) încheierea unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 16 alin. (4) din lege;

c) începerea unei acțiuni de concentrare economică, declarată incompatibilă cu prevederile legii, printr-o decizie a Consiliului Concurenței;

d) neîndeplinirea unei obligații sau a unei condiții impuse printr-o decizie luată în conformitate cu prevederile legii.

4.3. Individualizarea sancțiunilor prevăzute la pct. 4.1. și 4.2. se va face ținând seama de gravitatea faptei și a consecințelor sale asupra concurenței, după criteriile cifrei de afaceri a contravenientului și ale cotei de piață deținute de acesta, gradate pe tranșe conform normelor adoptate de Consiliul Concurenței.

4.4. Consiliul Concurenței, respectiv Oficiul Concurenței, poate obliga, potrivit prevederilor art. 59 alin. (2) din lege, prin decizie, pe agenții economici sau asociațiile de agenți economici la plata unor amenzi cominatorii în sumă de până la 750.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina:

a) să respecte prevederile art. 13 din lege;

b) să aplice măsurile enunțate printr-o decizie luată de Consiliul Concurenței, conform prevederilor pct. 3.1. lit. c).

4.5. Contravențiile la lege se constată de către personalul de control împuternicit de Consiliul Concurenței, respectiv de Oficiul Concurenței.

Sanctiunile pentru contravențiile prevăzute la pct. 4.1. lit. b) și la pct. 4.2. lit. d) se aplică de către personalul de control împuternicit.

Sanctiunile pentru contravențiile prevăzute la pct. 4.1. lit. a) și la pct. 4.2. lit. a), b) și c), precum și amenzile cominatorii prevăzute la paragraful 4.4. se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței sau, după caz, de Oficiul Concurenței, prin decizie.

Împotriva deciziilor luate de comisiile Consiliului Concurenței sau, după caz, de Oficiul Concurenței se poate face plângere, în termen de 15 zile de la notificarea deciziei, la președintele Consiliului Concurenței, respectiv la șeful Oficiului Concurenței, care se pronunță prin decizie motivată.

Deciziile președintelui Consiliului Concurenței, respectiv ale șefului Oficiului Concurenței, luate în condițiile alineatului de mai sus, pot fi atacate în fața Secției de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție, în termen de 15 zile de la primirea notificării deciziei.

4.6. Contravențiilor prevăzute la pct. 4.1. lit. b) și la pct. 4.2. lit. d) li se aplică prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25–27.

CAPITOLUL III

Prevederi diverse

5. Confidențialitatea informațiilor

Orice persoană care utilizează sau divulgă, în alte scopuri decât cele prevăzute de lege, documente sau informații cu caracter de secret profesional, primite sau de care a luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, răspunde potrivit legii penale, putând fi obligată și la repararea prejudiciului cauzat.

Păstrarea secretului profesional nu împiedică publicarea de informații generale sau de rapoarte ce nu conțin și secretele profesionale ale agenților economici implicați în acțiunea de concentrare.

6. Stabilirea termenului pentru modificarea planului de concentrare

Pentru modificarea planului concentrării economice notificate, în așa fel ca aceasta să poată deveni compatibilă cu un mediu concurențial normal, în condițiile unei decizii de autorizare condiționată [pct. 3.1.lit. c) din prezentul regulament], Consiliul Concurenței va stabili un termen adecvat.

7. Transmiterea documentelor

7.1. Transmiterea documentelor și citațiilor de către Consiliul Concurenței, destinatarilor, poate fi efectuată pe una dintre următoarele căi:

a) personal, contra semnătură de primire (număr de înregistrare);

b) scrisoare recomandată;

c) telefax;

d) telex;

e) poștă electronică, cu confirmare de primire.

7.2. Prevederile pct. 7.1. lit. a) și b) se aplică și pentru transmiterea, la Consiliul Concurenței, a documentelor, de către părțile notificatoare, de către alte părți implicate sau de către terți, alte informații putând fi transmise și prin căile menționate la lit. c), d) sau e).

7.3. Când un document sau o citație este trimisă prin telefax, telex sau poștă electronică, se consideră că a fost primit de destinatar în ziua în care a fost transmis.

PARTEA a III-a

Instrucțiuni privind notificarea concentrărilor economice

CAPITOLUL I

Notificarea prealabilă a concentrărilor economice**1. Părțile obligate să înainteze notificări**

1.1. Concentrările economice care depășesc pragul valoric prevăzut de lege sunt supuse controlului și vor fi notificate Consiliului Concurenței.

Părțile obligate să înainteze notificări sunt:

- a) în cazul concentrărilor economice realizate printr-un acord — fiecare dintre părțile interesate;
- b) în celelalte cazuri — agentul economic care a inițiat concentrarea economică.

În cazul concentrărilor economice care urmează să aibă loc prin achiziționarea controlului în cadrul unei licitații publice sau al unui concurs de oferte, organizate pentru vânzarea unui agent economic sau a unor părți din acesta, notificarea va fi făcută de către agenții economici participanți, în calitate de potențiali cumpărători, în termen de cel mult 7 zile de la data depunerii ofertei pentru licitație, respectiv pentru concursul de oferte organizat de vânzător.

1.2. Atunci când notificările sunt semnate de reprezentanți ai părților obligate să înainteze notificări, acești reprezentanți trebuie să prezinte împuterniciri scrise în acest sens.

1.3. Notificările pentru operațiunile de concentrare economică prin achiziționarea controlului în comun vor fi prezentate de către un reprezentant autorizat să transmită și să primească documente în numele tuturor părților semnatare ale notificării.

2. Publicarea notificărilor

Atunci când Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică notificată prezintă un interes public major, va putea publica notificarea primită, indicând numele părților, natura concentrării, sectoarele economice implicate și data primirii notificării.

Eventualele completări sau modificări ale informațiilor care privesc concentrarea economică respectivă vor putea fi, de asemenea, publicate.

Consiliul Concurenței va ține seama de interesul legitim al agenților economici implicați privind păstrarea secretului de afaceri al acestora.

3. Prezentarea notificărilor

3.1. Notificările vor fi înaintate Consiliului Concurenței prin formularul prezentat în anexă. Notificările în comun vor fi făcute prin același formular.

3.2. Fiecare notificare va fi înaintată Consiliului Concurenței în 5 (cinci) exemplare, la adresa indicată în formular. Documentele anexate la formular vor fi în original și/sau în copii, copiile fiind certificate, pentru conformitate, de către părțile care notifică.

3.3. O dată cu prezentarea notificării, agenții economici implicați vor face dovada plății tarifului de notificare.

4. Informațiile și documentele care trebuie furnizate

4.1. Notificările vor cuprinde informațiile, inclusiv documentele, cerute în formular.

Informațiile trebuie să fie exacte și complete, cuprinzând schimbările de drept și de fapt care se produc prin operațiunea notificată.

4.2. În situația comunicării de informații inexacte sau incomplete, notificarea nu va fi considerată efectivă decât după completarea și/sau corectarea ei.

4.3. Pentru concentrările economice în cazul cărora cota de piață a noii entități economice rezultate nu depășește 20%, părțile în cauză pot solicita Consiliului Concurenței permisiunea de a

prezenta notificarea în formă simplificată, care include informațiile din cap. I—V din formular.

Părțile care urmează să înainteze notificarea sunt sfătuite să consulte Consiliul Concurenței cu privire la posibilitatea notificării în formă redusă. Acordul în acest sens este dat, în scris, de departamentul în sfera căruia se include operațiunea de concentrare avută în vedere.

5. Data efectivă a notificării

Notificările vor deveni efective de la data la care sunt înregistrate la Consiliul Concurenței, cu excepția cazurilor în care informațiile cuprinse în notificare sunt inexacte sau incomplete.

În aceste cazuri, Consiliul Concurenței va informa, în scris, părțile care au înaintat notificarea și va stabili un termen limită corespunzător pentru completarea informațiilor; notificarea devine efectivă la data la care informațiile suplimentare primite și înregistrate la Consiliul Concurenței sunt exacte și complete.

6. Schimbarea caracterului notificării

Atunci când Consiliul Concurenței constată că operațiunea notificată nu constituie o concentrare economică în înțelesul legii, va informa asupra acestui fapt, în scris, părțile notificatoare sau pe reprezentantul lor comun.

În astfel de cazuri, cum ar fi înființarea unei societăți în comun de cooperare cu caracter structural, părțile care au înaintat notificarea pot solicita Consiliului Concurenței acordarea unei dispense individuale, caz în care se urmează procedura corespunzătoare prevăzută în Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, privind practicile anticoncurențiale.

CAPITOLUL II

Termenele pentru examinarea notificărilor, emiterea deciziilor și inițierea procedurilor**7. Începutul perioadei**

Perioadele de 30 de zile și de maximum 5 luni, la care se referă legea, încep să curgă din ziua care urmează datei la care notificarea a devenit efectivă.

8. Sfârșitul perioadei

8.1. Perioada de 5 luni se va încheia la sfârșitul zilei care, în luna a cincea, cade în aceeași dată ca și ziua în care a început să curgă perioada. Când o astfel de zi nu există în luna a cincea, perioada se va încheia la sfârșitul ultimei zile din luna a cincea.

8.2. Când ultima zi a perioadei nu este o zi lucrătoare, perioada se va încheia la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

8.3. Perioada de 30 de zile, respectiv de 5 luni, va fi suspendată, în mod excepțional, atunci când părțile implicate nu răspund, nu răspund complet și corect, refuză să colaboreze la procesul de investigație sau omit să informeze despre eventualele modificări ivite pe parcurs ale informațiilor cuprinse în notificare.

9. Examinarea notificărilor, inițierea procedurii de investigare și emiterea deciziilor

9.1. În termen de 30 de zile de la data la care notificarea a devenit efectivă, Consiliul Concurenței va examina operațiunea de concentrare economică și va proceda astfel:

a) va emite o decizie de admitere, când va ajunge la concluzia că operațiunea de concentrare economică notificată nu contravine legii;

b) va emite o decizie de neobiectiune, când va constata că, deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența legii, nu există motive pentru a fi refuzată;

c) va emite o decizie de deschidere a unei investigații, când va constata că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența legii și prezintă îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal.

9.2. Consiliul Concurenței va comunica, în scris, părților care au înaintat notificarea, decizia de deschidere a unei investigații.

9.3. În cazul în care Consiliul Concurenței nu ia o decizie în termenul fixat la pct. 9.1, operațiunea de concentrare economică notificată poate avea loc, dreptul Consiliului Concurenței de a porni o investigație și de a lua o decizie, atunci când consideră necesar, rămânând rezervat.

Deciziile emise de Consiliul Concurenței în condițiile pct. 9.1 lit. a) și b) pot fi revocate atunci când au fost luate pe baza unor informații incorecte sau false, furnizate prin notificare sau primate ca urmare a solicitării de informații suplimentare de către Consiliul Concurenței.

PARTEA a IV-a

Modul de prezentare a notificării unei concentrări economice

PRECIZĂRI

privind modul de notificare și de completare a formularului pentru notificarea concentrărilor economice în baza Legii concurenței nr. 21/1996

A. Scopul formularului

Formularul pentru notificarea concentrărilor economice precizează informațiile care trebuie furnizate de către un agent economic sau de mai mulți agenți economici atunci când notifică o concentrare economică.

Părțile care urmează să înainteze notificarea sunt sfătuite să consulte Consiliul Concurenței cu privire la posibilitatea adoptării notificării în formă simplificată, în condițiile precizate la lit. C de mai jos, renunțându-se astfel la furnizarea anumitor informații care nu ar fi absolut necesare pentru examinarea operațiunii.

B. Necesitatea unei notificări corecte și complete

Toate informațiile cerute în formular trebuie să fie corecte și complete; furnizarea, prin notificarea făcută, a unor informații inexacte sau incomplete reprezintă contravenție și este sancționată cu amendă.

În cazul furnizării unor informații incomplete sau inexacte, Consiliul Concurenței va informa, în scris, părțile notificatoare sau pe reprezentanții acestora. Notificarea va deveni efectivă numai la data la care informațiile complete și corecte sunt primite de Consiliul Concurenței.

C. Notificarea în forma simplificată

În cazul în care, printr-o operațiune de concentrare economică, cota de piață deținută de entitatea economică rezultată din concentrare este de maximum 20%, părțile în cauză pot solicita Consiliului Concurenței permisiunea prezentării notificării în forma simplificată. În această formă simplificată, notificarea trebuie să conțină informațiile prevăzute în cap. I—V din formular.

Informațiile cuprinse în anexa la formular trebuie înaintate în cazul în care cota pe piața relevantă a entității economice, rezultată din concentrare, este peste limita de 20 % sus-menționată sau în cazul în care Consiliul Concurenței consideră că, date fiind particularitățile pieței relevante în cauză, informațiile din anexă sunt necesare în vederea evaluării corecte a operațiunii de concentrare economică.

D. Cine trebuie să notifice

În cazul unei *fuzionări*, notificarea se face de către participanții la fuzionarea proiectată/preconizată.

În cazul în care concentrarea economică se realizează în cadrul unei operațiuni de *achiziționare a controlului în comun* asupra unui agent economic, notificarea va fi făcută împreună de către părțile care achiziționează controlul în comun.

În cazul *achiziționării pachetului de acțiuni (părți sociale) de control* de către alt agent economic, notificarea trebuie făcută de agentul economic achizitor.

În cazul unei *licitații publice*, respectiv *al unui concurs de oferte* pentru vânzarea unui agent economic sau a unor părți din acesta, notificarea va fi făcută de către cei care licitează.

Fiecare parte care întocmește notificarea este responsabilă pentru exactitatea și corectitudinea informațiilor furnizate.

E. Cum se face notificarea

Informațiile cerute trebuie să fie completate conform capitolelor și punctelor cuprinse în formular; la acestea se anexează documentele justificative.

Documentele solicitate pot fi în original sau în copii certificate. Notificarea se face prin înaintarea formularului de notificare în 5 (cinci) exemplare și a 5 (cinci) seturi de copii de pe documentele justificative anexate.

Notificarea trebuie expediată prin poștă, recomandat sau prezentată prin curier, în timpul programului normal de lucru al Consiliului Concurenței.

F. Confidențialitatea

În conformitate cu prevederile art. 65 din lege, oficialitățile și ceilalți funcționari ai Consiliului Concurenței sunt răspunzători potrivit legii penale, putând fi obligați și la repararea prejudiciului cauzat prin utilizarea sau divulgarea, în alte scopuri decât cele ale îndeplinirii procedurii de examinare a concentrării economice notificate, a documentelor sau informațiilor cu caracter de secret profesional, primite sau de care au luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.

Aceste prevederi se aplică, pentru păstrarea confidențialității, și părților notificatoare și celorlalte părți implicate prin procedura de audiere.

În cazul în care partea sau părțile notificatoare consideră că interesele lor ar fi atinse, dacă anumite informații dintre cele cerute în notificare ar fi comunicate sau făcute accesibile altor părți decât cele implicate în concentrarea economică, aceste informații pot fi înaintate separat, cu fiecare pagină numerotată și marcată clar „secret de afaceri”. În aceste cazuri, părțile notificatoare implicate vor trebui să explice, printr-o notă separată, motivele pentru care aceste informații constituie secrete de afaceri și nu trebuie să fie divulgate sau publicate.

În unele cazuri, secretele de afaceri pot fi înaintate în plicuri separate, menționate ca anexă la notificare.

G. Definiții și instrucțiuni privind formularul

Partea sau părțile care notifică — În cazurile în care notificarea este făcută numai de unul dintre agenții economici, parte la operațiune, termenul *părțile care notifică* sau *părțile notificatoare* se referă numai la agentul economic care face efectiv notificarea.

Partea (părțile) la concentrarea economică — Acest termen se referă la părțile implicate, adică atât la părțile care achiziționează, cât și la părțile achiziționate, la părțile care fuzionează sau la părțile care achiziționează controlul în comun, inclusiv la toți agenții economici la care pachetul de acțiuni (părți sociale) de control este în curs de achiziționare sau care sunt subiectul unei licitații publice.

Cu excepția cazurilor în care termenii *partea (părțile) notificatoare* și *partea (părțile) la concentrare* sunt altfel definiți, acești termeni includ toți agenții economici care aparțin aceluiași grupuri din care fac parte respectivele părți.

Piețele afectate — În cap. V din formular, părților notificatoare li se solicită să definească piețele relevante ale produsului și/sau ale serviciului și, în continuare, să identifice piețele relevante care sunt afectate de operațiunea notificată. Definierea pieței afectate este folosită ca bază pentru unele întrebări cuprinse în formular. Definițiile astfel prezentate de către părțile notificatoare sunt considerate în formular ca referindu-se la *pieța afectată*.

An — Toate referirile la cuvântul *an* din formular vor fi citite cu sensul de an calendaristic, dacă nu este precizat altfel. Toate informațiile solicitate în formular se referă, dacă nu este altfel precizat, la anul care precede celui în care este făcută notificarea.

Datele financiare solicitate în cap. II și V din formular trebuie furnizate în lei, iar atunci când este cazul, în valută.

Toate cerințele cuprinse în formular sunt relevante pentru prezentul regulament, dacă nu este altfel precizat.

H. Documentele solicitate (documente justificative)

1. Copiile de pe documentele finale sau de pe versiunea cea mai recentă a tuturor documentelor în baza cărora are loc opera-

țiunea de concentrare economică. În cazul vânzării prin licitație publică a unui agent economic sau a unor părți din acesta, se vor înainta copiile de pe documentele de ofertă prezentate la licitație.

2. Copia de pe bilanțul contabil din anul anterior, pentru toate părțile participante la concentrarea economică, ca și pentru grupurile din care acestea fac parte.

3. Copii de pe analizele, rapoartele, studiile și cercetările prezentate sau pregătite pentru a fi prezentate adunării acționarilor (asociațiilor), în scopul evaluării sau analizării concentrării economice din punct de vedere al condițiilor concurențiale, al concurenților (actuali și potențiali) și al condițiilor pieței.

ANEXĂ

FORMULAR DE NOTIFICARE A CONCENTRĂRILOR ECONOMICE

CAPITOLUL I

Informații despre părți

1.1. Pentru:

a) partea (sau părțile) care notifică; și
b) alte părți implicate*) în operațiunea de concentrare economică, comunicați:

1.1.1. numele agentului economic, sediul legal (conform certificatului de înregistrare la Registrul comerțului), sediul administrativ (sediul real), numărul și data certificatului de înregistrare la Registrul comerțului, codul fiscal, nr. telefon, nr. fax, numele persoanei indicate pentru relații;

1.1.2. activitățile agenților economici, precizând activitățile principale și activitățile secundare.

CAPITOLUL II

Informații despre operațiunea de concentrare economică

2.1. Descrieți (pe scurt) natura operațiunii de concentrare economică notificată, precizând:

2.1.1. dacă operațiunea se realizează prin fuzionare, prin achiziționarea controlului unic sau a controlului în comun, asupra unuia sau mai multor agenți economici, în totalitatea lor sau asupra unei părți din aceștia, ori prin crearea unei societăți în comun concentrative, precum și dacă achiziționarea controlului se face direct sau indirect;

2.1.2. o scurtă descriere a structurii economice și financiare a concentrării;

2.1.3. data propusă sau așteptată a oricăror evenimente majore determinate de realizarea concentrării;

2.1.4. dacă, în cazul unei licitații publice, oferta prezentată a fost selecționată de organizatorul licitației;

2.1.5. dacă operațiunea de concentrare economică trebuie avizată de alte autorități și situația obținerii avizelor respective;

2.1.6. dacă realizarea operațiunii este condiționată de anumite evenimente speciale sau de îndeplinirea unor condiții speciale.

2.2. Prezentați situația economică și financiară aferentă operațiunii de concentrare economică și furnizați următoarele informații:

2.2.1. natura și valoarea oricărui eventual ajutor financiar sau de altă natură, de care beneficiază oricare dintre părțile implicate în concentrarea economică, în orice calitate și de la orice entitate, inclusiv ajutor de stat;

2.2.2. structura proprietății și deținătorii controlului, așa cum va rezulta după realizarea operațiunii de concentrare economică.

2.3. Pentru fiecare dintre agenții economicii implicați în concentrarea economică, comunicați următoarele date pentru ultimii 3 ani financiari, iar în cazul în care un agent economic implicat aparține unui grup, se vor comunica și datele aferente grupului, acordându-se atenție ca, în cazul achiziționării parțiale de agenți economici, datele să se refere la partea care face obiectul concentrării economice:

2.3.1. cifra de afaceri totală;

2.3.2. cifra de afaceri realizată în România.

CAPITOLUL III

Deținerea proprietății și a controlului

3.1. Pentru fiecare dintre părțile implicate în concentrarea economică, furnizați o listă a tuturor agenților economici (români și străini) aparținând aceluiași grup. Această listă trebuie să includă:

3.1.1. toți agenții economici controlați sau persoanele care controlează, direct sau indirect, părțile implicate;

3.1.2. toți agenții economici activi pe piața afectată, care sunt controlați, direct sau indirect, de:

a) părțile implicate;

b) de oricare agent economic identificat la pct. 3.1.

3.2. Pentru fiecare dintre elementele enumerărilor de mai sus, specificați natura și mijloacele de exercitare a controlului.

3.3. Informațiile prezentate în acest capitol pot fi ilustrate prin diagrame sau prin alte metode grafice, care să ușureze înțelegerea structurii de proprietate și a exercitării controlului asupra agenților economici.

CAPITOLUL IV

Legăturile personale și financiare și achiziții precedente

4.1. În legătură cu părțile implicate în concentrarea economică, precum și cu fiecare agent economic sau persoană identificată în răspunsurile date la capitolul III, furnizați:

4.1.1. o listă a tuturor agenților economici activi pe piețele afectate, în cazul cărora agenții economici, persoanele sau grupul dețin, individual sau colectiv, 10 % sau mai mult din drepturile de vot, acțiunile sau alte valori mobiliare emise; în fiecare caz, numiți deținătorul și procentajul deținut;

4.1.2. în cazul fiecărui agent economic: o listă a membrilor consiliilor de administrație și a directorilor executivi care sunt, în

*) Alte părți implicate în operațiunea de concentrare economică sunt: agenții economici care achiziționează controlul în comun, inclusiv cei care au depus oferta pentru o licitație publică pentru achiziționarea unui agent economic, agenții economici care urmează a fi achiziționați, precum și agenții economici care aparțin aceluiași grupuri din care fac parte agenții economici achiziționiți, respectiv achiziționați.

același timp, membri ai consiliilor de administrație sau directori la oricare alt agent economic activ pe piețele afectate; și (acolo unde este cazul) pentru fiecare agent economic, o listă a membrilor consiliilor de administrație care sunt directori la oricare alt agent economic activ pe piețele afectate. În fiecare caz, precizați denumirea celorlalți agenți economici și poziția deținută;

4.1.3. detalii despre achizițiile de agenți economici, efectuate de grupurile identificate mai sus în ultimii 3 ani.

CAPITOLUL V

Informații despre piețele relevante afectate de concentrarea economică

5.1. Lista produselor fabricate și/sau comercializate de agenții economici implicați în operațiunea de concentrare economică, așa cum sunt definite aceste produse de înșiși agenții economici, în scopuri de marketing.

5.2. Definiții piețele relevante (a produsului și geografică), afectate de concentrarea economică, explicând care dintre produsele și/sau serviciile agenților economici implicați în concentrare sunt incluse, respectiv excluse din aceste piețe și de ce.

5.3. Furnizați pentru ultimii 3 ani, pentru fiecare grup de produse implicate în operațiunea de concentrare, respectiv pentru fiecare piață relevantă afectată de operațiunea de concentrare:

5.3.1. mărimea estimată a pieței relevante (volum și valoare). Comparați mărimea estimată cu cea provenind din alte surse;

5.3.2. suma totală a vânzărilor de produse realizate de agenții economici implicați și grupurile lor, pe piață; estimați cota de piață deținută de fiecare;

5.3.3. cota de piață estimată a concurenților mai importanți (inclusiv importatorii), prezenți pe piața geografică relevantă afectată de concentrare;

5.3.4. comparația între prețurile practicate de agenții economici implicați în concentrare și prețurile practicate de ceilalți concurenți importanți, care activează pe aceeași piață relevantă;

5.3.5. estimarea impactului operațiunii de concentrare economică asupra prețului produselor și/sau al serviciilor de pe piața relevantă, la nivelul consumatorilor;

5.3.6. estimarea valorii și, dacă este posibil, a volumului importurilor (indicând țările de origine), pentru produsele de pe piețele relevante afectate de concentrarea economică, cât și a procentului acestor importuri provenite de la grupurile de care aparțin agenții economici implicați;

5.3.7. estimarea impactului taxelor vamale și a barierelor de altă natură (netarifare) asupra prețului practicat la produsele de import similare cu cele de pe piața afectată de concentrarea economică.

ANEXĂ

la Formularul de notificare a concentrării economice

I. Condiții generale pe piețele afectate

Furnizați informații despre primii cinci furnizori importanți (naționali și internaționali) ai părților implicate în operațiunea de concentrare economică și precizați valoarea achizițiilor părților implicate de la fiecare dintre acești furnizori, menționând adresa și numerele de telefon și de fax la care pot fi contactați.

1. Structura ofertei pe piețele afectate

Furnizați următoarele informații:

a) rețelele existente pentru distribuție pe piață și importanța lor pentru extinderea vânzărilor; importanța respectivelor rețele de distribuție ale terțelor părți și ale agenților economici aparținând grupului din care fac parte agenții economici implicați în concentrare;

b) rețeaua existentă de service (întreținere și reparații) și importanța ei pentru extinderea vânzărilor, respectiv importanța rețelelor conduse de terțe părți și de agenții economici care aparțin grupului din care fac parte agenții economici implicați în concentrarea economică în cauză;

c) o estimare a mărimii capacității totale a pieței românești pentru ultimii 3 ani; pentru această perioadă, ce proporție din această capacitate este deținută de fiecare parte la concentrarea economică și care au fost gradele respective de utilizare a capacității deținute de fiecare parte.

2. Structura cererii pe piețele afectate

a) Furnizați informații despre primii cinci clienți (naționali și internaționali) ai părților implicate și precizați valoarea vânzărilor efectuate de părți către fiecare dintre acești clienți, menționând adresa și numerele de telefon și de fax la care aceștia pot fi contactați.

b) Descrieți structura cererii pe piețele afectate de concentrare. Pentru aceasta luați în considerare următoarele elemente:

- evaluarea ritmului de creștere a piețelor relevante afectate de concentrare;

- importanța preferințelor clienților pentru anumite mărci de produse consacrate, diferențele dintre produsele de pe piața relevantă și măsura în care există o gamă completă de produse;

- gradul de concentrare sau de dispersie a clienților;

- segmentarea clienților în diferite grupuri și descrierea *consumatorului tipic* pentru fiecare dintre aceste grupuri;

- importanța contractelor de distribuție exclusivă și a altor tipuri de contracte pe termen lung;

- importanța administrației publice, a altor organisme de stat, a agenților economici cu capital de stat sau cu participarea statului asupra dezvoltării cererii;

c) Descrieți efectul operațiunii de concentrare economică asupra consumatorilor intermediari și finali și asupra stimulării progresului tehnologic.

3. Intrarea pe piață

a) Indicați pentru ultimii 5 ani intrările de noi concurenți semnificativi pe piața relevantă; furnizați informații privind noii concurenți și evaluați cota lor actuală pe piață, indicând adresa și numerele de telefon și de fax la care pot fi contactați.

b) Precizați dacă, după părerea părților notificatoare, există agenți economici potențiali, în situația de a intra pe piețele relevante afectate; furnizați, în măsura în care este posibil, informații despre acești concurenți potențiali, indicând și adresa și numerele de telefon și de fax la care pot fi contactați.

c) Descrieți detaliat diferiții factori care influențează intrarea pe piețele relevante afectate, pe care are loc concentrarea economică.

Pentru aceasta:

- estimați costurile totale ale intrării (cercetare-dezvoltare, realizarea sistemelor de distribuție, activități de promovare, reclamă, asigurarea service-ului etc.), la scara echivalentă unui concurent semnificativ, indicând cota de piață a unui astfel de concurent;

– indicați dacă intrarea pe piață este condiționată de obținerea unei autorizații de natură administrativă, de respectarea unor eventuale prescripții cu caracter de norme obligatorii sau de existența unor controale legale sau administrative;

– clarificați în ce măsură intrarea pe piață depinde de accesul la materiile prime;

– precizați în ce măsură intrarea pe piață este condiționată de durata contractelor dintre un agent economic care activează pe piață și furnizorii și/sau clienții săi;

– descrieți importanța licențelor pentru tehnologie și/sau know-how sau a licențelor pentru alte drepturi, pe piețele afectate de concentrarea economică propusă.

4. Cercetare-dezvoltare

a) Apreciați importanța cercetării și dezvoltării asupra capacității unui agent economic care activează pe piața (piețele) relevantă(e) de a concura pe termen lung.

b) Explicați natura activităților de cercetare-dezvoltare pe piețele afectate, desfășurate de agenții economici implicați în concentrarea economică, luând în considerare următoarele elemente:

– intensitatea activității de cercetare-dezvoltare (definită ca raport între cheltuielile cu cercetarea-dezvoltarea și cifra de afaceri) pentru piețele relevante și intensitatea activității de cercetare-dezvoltare pentru agenții economici implicați; importanța și tendința cercetării-dezvoltării tehnologice pentru aceste piețe în ultimii ani și în viitor (atât în procesele de distribuție, cât și în sistemele de distribuție);

– inovațiile majore făcute pe piețele pe care are loc concentrarea economică propusă și agenții economici cărora acestea le sunt atribuite;

– ciclul înnoirilor și situația în care se află, în raport cu acest ciclu, agenții economici implicați în concentrarea economică propusă;

– importanța pentru părți a licențelor pentru tehnologie, know-how și pentru alte drepturi pe piețele implicate în concentrarea economică propusă.

5. Acorduri de cooperare

a) Precizați în ce măsură există acorduri de cooperare pe orizontală și/sau pe verticală pe piețele afectate de operațiunea de concentrare economică.

b) Furnizați informații despre acordurile de cooperare cele mai importante în care sunt angajați agenții economici implicați în ope-

rațiunea de concentrare economică pe piețele afectate, cum ar fi acordurile de cercetare-dezvoltare, de licențe, de producție în comun, de specializare, de distribuție, de livrare pe termen lung și acordurile pentru schimburile de informații.

6. Asociații profesionale și patronale

a) Precizați asociațiile profesionale și/sau patronale în care părțile la concentrarea economică sunt membre.

b) Indicați cele mai importante asociații profesionale și/sau patronale la care sunt membri clienții și furnizorii părților la concentrarea economică.

Furnizați numele, adresa, numerele de telefon și de fax pentru asociațiile profesionale și patronale de mai sus.

II. Integrarea verticală

Descrieți modul în care agenții economici, inclusiv grupurile din care aceștia fac parte, implicați în operațiunea de concentrare economică, produc și își vând produsele și/sau serviciile, de exemplu dacă sunt numai producători, dacă sunt numai distribuitori, atât înainte de operațiunea de concentrare economică propusă, cât și după înfăptuirea acesteia. Precizați natura și gradul de integrare verticală a fiecărui agent economic implicat, înainte de concentrarea economică și gradul de integrare pe verticală a noii entități economice rezultate prin înfăptuirea operațiunii de concentrare economică propuse.

III. Restricționări auxiliare

Dacă părțile la concentrarea economică și/sau alte părți, inclusiv vânzătorul și acționarii (asociații) minoritari, sunt supuse la restricționări auxiliare, respectiv direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice:

a) identificați fiecare restricționare auxiliară prevăzută în acordurile prezentate împreună cu notificarea;

b) explicați de ce aceste restricționări sunt direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice.

IV. Contextul internațional

Descrieți eventualele aspecte internaționale ale concentrării economice propuse, precizând poziția părților implicate în concentrarea economică propusă, pe piețele internaționale respective.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028